

Havets söner

Harry Martinson

1928

Vi äro män stormarna blåst ihop
till ett möte, som dock blir kort,
på Indiska havets vattenvåg
vid Bab-el-mandebs port.

Vi äro de väldiga viddernas män,
som driva vart vindarna gå.
Vi gå bort, vi försvinna, för alltid ibland
i Newfoundlandddimmornas grå.

Vi ha glömt våra sånger om kärlek och vår
under hembygsggranarnas sus,
vi sjunga Monstinernas glada sång
till Samoabränningens brus.
Vi tågo på drift i Bengalens vik,
med pestsjuka, spöklika vrak
och längtade efter befrielsens storm
och Saipangtyfonernas brak.

Vi stirrade hålöga, hopplöst hän
efter land där vi kunde få bröd.
Vi gjorde ett strandhugg vid Tristans kust
efter månadslång hungersnöd.
Vi grepos av isen i Barents hav
och våra stelfrusna lik
har stirrat förgäves efter en grav
i Bragans gudglömda vik.

Ja vi äro viddernas frie män
och vi längta till vidderna ut,
ditut där de drunknade gå igen
och passadvinden fyller var klut.
Och fyrerna kasta sitt varnande sken,
till viddernas hemlösa män,
som segla sin väg över drunknades ben,
ibland sjöfolk som gå igen.

Det Anarkistiska Biblioteket

Harry Martinson
Havets söner
1928

Tidningen Brand #48 1928

www.anarkistiskabiblioteket.se